

[Poul Møller.]

slippe for den store skat, der hænger på dem det første år, de er på pension eller folkepension.

Men sådan som ligningslovsbehandlingen er foregået, med alt det stof regeringen har præsenteret for os, blev der ikke megen tid til overhovedet at drøfte de synspunkter, oppositionen havde, hverken vore egne eller venstres, som vi støttede, og som det ærede medlem hr. Foged har fremført her i dag. Der var ingen mulighed for en forhandling om disse ting, og det må give oppositionen — eller i hvert fald det konservative folkeparti — anledning til at overveje, om vi kan være tilfreds med en arbejdsform, som bevirker, at vi praktisk talt aldrig kan få behandlet vore egne ønsker med hensyn til skattelovgivningen. Der er vel ikke andet at gøre, end at vi må overveje selv i god tid at fremsætte et forslag, som indeholder vore skattemæssige ønsker og vore synspunkter med hensyn til skattepolitikken her i landet. Det må vi overveje, efter at det nu på ny har vist sig, at der aldrig bliver tid til under behandlingen af udskrivningsloven eller ligningsloven at drøfte de ønsker, vi har.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale tinget at stemme for vore underændringsforslag og ændringsforslag, og jeg vil slutte sig, at det er vor hensigt ved tredje behandling at stemme for forslaget til ligningslov.

Axel Sørensen: Fra første behandling af ligningslovsforslaget for en måned siden og indtil i dag, da anden behandling finder sted, er der gjort et stort og energisk stykke arbejde for at komme igennem det omfattende stof og søge opnået den størst mulige tilslutning til lovforslaget.

Lovforslaget indeholdt som allerede nævnt tre afsnit med omfattende ændringer, og udvalget blev hurtigt klar over, at man ikke, hvis selve ligningsloven skulle være færdig i rette tid, kunne nå igennem de to første afsnit, som var nye. Derfor blev man enig med den højtærede finansminister om at koncentrere sig om de bestemmelser, der først og fremmest skulle udgøre en ligningslov for den kommende skatteligning. Arbejdet resulterede i, at der blev stillet ændringsforslag såvel af den højtærede

finansminister med tilslutning af hele udvalget som af et mindretal, der følte sig foranlediget til at stille sine egne ændringsforslag. Jeg skal knytte nogle bemærkninger til nogle af de vigtigste ændringsforslag.

Man har, således som det allerede er nævnt, beskæftiget sig meget indgående med lovforslagets § 24, hvorefter forsikrings-selskaber, banker og andre virksomheder, der anbringer penge i obligationer eller pantebreve, skal svare indkomstskat af den gevinst, der fremkommer ved udtrækning eller salg af disse.

Der blev i pressen og fra forsikringsselskabernes side fremført argumenter af en sådan beskaffenhed, at jeg synes, kritikken var lagt for hårdt op, og den viste sig også senere ikke at kunne holde.

Man må huske på, at de private forsikrings-selskaber ikke udelukkende arbejder filantropisk. I den nu foreslåede § 24 indfører man nogle klare regler for beskattningen af gevinster, der opnås ved salg og indfrielse af værdipapirer, som ejes af forsikrings-selskaber, banker eller lignende virksomheder. Af stk. 2 i denne paragraf fremgår det, at tab ved afhændelse eller indfrielse kan bringes til fradrag i den skattepligtige indkomst, og i stk. 3 bestemmes det, at de nye regler først træder i kraft for skatteåret 1960-61. Bestemmelsen om, at forsikringsselskaber ved opgørelse af den skattepligtige indkomst kan fradrage henlæggelser til sikkerhedsfonds, såfremt det af vedtægterne fremgår, at sikkerhedsfondens midler alene kan anvendes til fordel for de forsikrede, finder jeg god. Det ville måske også have været rigtigt, om man havde medtaget henlæggelser til kursreguleringsfonds, som kan anvendes til konvertering i større stil, og som derved bidrager til styrkelse af præmiereserven.

Det blev under udvalgsbehandlingen i tilknytning til bestemmelsen om, at udgifter vedrørende en doktordisputats kan fradrages, oplyst, at denne bestemmelse også omfatter den litteratur, det er nødvendigt at anskaffe hertil.

Om § 30 har der ikke kunnet opnås enighed med venstre og de konservative, for så vidt angår bestemmelsen om, at fradrag af løbende ydelser til børn og børnebørn er betinget af, at ydelserne er vederlag for en modydelse. Det samme gælder § 38,